

L'Església de Sant Feliuet de Vilamilans, arquitectònicament és un exemple d'església pre-romànica d'una sola nau, tres absis rectangulars i dues capelles-absidioles laterals formant creu llatina. L'absis major té planta semicircular a l'interior. Era dedicada a sant Feliu, santa Maria i sant Bartomeu. Més tard es cobrí amb volta. Presenta campanar d'espada de dos ulls oberts amb campanes.

A la nau hi ha una finestra petita, d'espitllera, a cada façana. Aquest temple és una construcció amb restes molt antigues que ha sofert diverses modificacions i reformes en el decurs del temps, de tal manera que resulta molt difícil destriar els elements que corresponen a cada època. Sembla ser que va patir una primera reconstrucció l'any 1032 seguint la mateixa planta anterior i substituint la coberta original, que de ben segur seria de fusta i palla, amb una volta de pedra

Havia estat una parròquia que depenia del monestir de Sant Cugat del Vallés fins l'any 1436, que passà a ésser sufragània de Sant Quirze de Terrassa i ara és una simple capella de les Fonts (Vallès Occidental), encara que ubicada en el municipi de Sant Quirze, on se celebra un aplec el dilluns de Pasqua.

Era una de les cinc parròquies de la demarcació territorial de Sant Cugat del Vallès. Una ara romanocristiana de marbre blanc en forma de sigma, descoberta el 1949 dins d'una sitja, amb una inscripció erigida per un tal Feliu, indica que ja hi havia una capella al segle V. Surt documentada des del 878 com a situada prop d'una vil·la dins les propietats de Sant Cugat. L'ara te la següent inscripció:

+ FELICI MISERO PENARUM PONDERA PELLE
+ XPE (CHRISTE) DS (DOMINUS) PER CUNCTA PIUS QUI
SCLA (SAECULA) REGNAS HIC SCS (SANCTUS) SEMPER
SEBITO HIC ABITATOR ADESTO
+ FELICI MISERO TOTA TU TRISTIA TOLLE

(Trad.: *Al malaurat Fèlix treu-li el pes de les seves penes. Senyor Crist, que regnes ple de misericòrdia per tots els segles aquí assegut, aquí establert a la teva casa. Al malaurat Fèlix lleva-li tota tristesa*).

La inscripció dóna a entendre que l'església fou promoguda per un personatge convertit al cristianisme, el malaurat Fèlix (Felici misero), relacionat amb Villa (Ae)milianus. D'aquest nom personal i del de la propietat en derivaria el nom d'aquesta ermita, Sant Feliuet de Vilamilans.

L'ermita de Sant Feliuet de Vilamilans agrupava la gent de les cases de camp disperses de la contrada per al culte religiós. No va ser fins el segle X-XI que la població de Sant Quirze es va concentrar en un nucli al voltant de la parroquia de Sant Quirze i Santa Julita.

Des de finals del segle XIX la família Margenat de Can Corbera, masia veïna a l'ermita, va quedar responsable de la capella i en guardaven les claus i alguns altres objectes de culte. L'any 1929 hi foren realitzades unes obres de consolidació i restauració dels altars.

Durant el 1936 el mobiliari fou destruït. Al 1949 s'hi van fer les obres que li configuren l'estat actual. Les obres van anar a càrrec del seu nou propietari, en Feliu barnola, el qual poc abans també havia adquirit la masia veïna de Can Ferran. En aquesta restauració, en baixar tres metres el nivell del sòl, es va trobar una ara de marbre blanc amb una inscripció que permet datar la seva construcció entre els segles IV i Vè. Una còpia feta amb guix pot veure's en el Museu d'història de Sabadell.

En el moment de construir-se l'ermita aquesta agrupava la gent de les cases de camp de la contrada per al culte religiós. La població de l'actual terme municipal de Sant Quirze estava organitzada en cases de camp disperses, ja que no va ser fins cap al segle Xè o XIè. Que aquesta es va concentrar en un nucli al voltant de la parròquia actual.

Avui dia l'ermita és de propietat particular.